

[Niels Helveg Petersen.]

konkurrenceevne og dermed fastholde beskæftigelsen. Det andet led, den anden fordel ved forslaget, er, at det neutraliserer yderligere prisstigningsvirkninger af dyrtidsportion nr. 2, så der ikke via denne dyrtidsportion sættes nye prisstigninger i gang. Begge dele er til fordel for lønmodtagerne, både det, at konkurrenceevnen styrkes — især i de industrier, der befinder sig i meget hård konkurrence — og dette, at yderligere prisstigninger dæmpes.

Jeg skal medgive kritikerne, at en ordning som denne næppe ville være anvendelig som et permanent instrument. Det tror jeg ikke på. Det er netop i kraft af, at den er tidsbegrænset og bortfalder i forbindelse med de kommende overenskomstforhandlinger, at det er velmotiveret at bruge dette utraditionelle middel på et tidspunkt, hvor erhvervslivet sandsynligvis står over for en stor omkostningsstigning.

Dernæst vil jeg godt angribe det synspunkt, at man med dette ligesom griber ind i overenskomstforhandlingerne. Hvis det synspunkt skulle lægges til grund i øvrigt, så tror jeg, at lovgivningsmagten måtte finde sine hænder overordentlig bundet over for, hvad man kunne tillade sig at røre ved lovgivningsmæssigt. Det er faktisk sådan, at på det ene lovgivningsområde efter det andet vedtager folketinget i årets løb love, som direkte eller indirekte selvfølgelig har indflydelse på værdien og omfanget af det, som i sin tid er blevet aftalt. Det er næppe muligt faktisk at isolere noget område inden for den sociale lovgivning eller skattelovgivningen, som ikke direkte eller indirekte har betydning for dette; derfor mener jeg, det er et farligt synspunkt at anlægge, at man ikke må foretage sig noget, der, som det bliver sagt, ændrer forudsætningerne for overenskomsternes vedtagelse. Der er mange andre områder, hvor et tilsvarende synspunkt kunne gøres gældende med lige så stor ret, men hvor vi aldrig får det at høre.

Jeg skal anbefale forslagets videre gang.

Kurt Brauer: Da SFs ordfører er forhindret i at være til stede, skal jeg i hans sted fremsætte et par bemærkninger til dette forslag. Også nu efter udvalgsbehandling går forslaget ud på, at man skal fordele 300 mill. kr. til de arbejdsgivere, som yder bidrag til

ATP-fonden. Regeringens forhåbninger går så ud på, at de relativt små beløb, der skal udbetales til hver enkelt arbejdsgiver, vil indgå i priskalkulationerne, så priserne holdes nede og man stilles bedre i forholdet til udlandet i konkurrencemæssig henseende.

Udvalgsbehandlingen har ikke kunnet afsvække den hårde kritik, som SFs ordfører rejste ved første behandling. Det kan da godt være, at et stort firma som f. eks. B & W ville opføre en indtægtspost på sit regnskab fra ATP, som ville kunne tages i betragtning ved tilbudsafgivelse, men hvem tror, at det vil få nogen praktisk betydning f. eks. for tilbud, der gives på skibe, der skal leveres om en 2-3 år? De små virksomheder. Ja, for de små virksomheder eksisterer der jo ikke sådan nogen fast gennemarbejdet kalkulationsmekanik. Det bliver såmænd blot til en ekstra Mallorca-rejse til mester eller til en nylonpels til fru.

Denne ændring af indkomstfordelingen — for det er jo det, der er tale om, og ikke økonomisk sanering — håber og tror man at arbejderne ikke kan gennemskue, men man tager fejl. Mine kolleger har i hvert fald begrebet, at nu skal vi af med en dyrtidsportion i form af 2½ pct. moms, som arbejdsgiverne så skal have udbetalt via ATP i Hillerød. Man skal ikke tro, at det er noget godt oplæg til efterårets overenskomstforhandlinger, og man skal bestemt heller ikke tro, at det vil virke fremmende for de tanker, der er fremsat fra regeringsbænkene om det ønskværdige i en indkomstpolitik.

Havde regeringen i det mindste sagt, at nu må der gøres noget for at ophjælpe dansk industri; i stedet for at foreslå sådan et lige-gyldigt og principløst tilskud til de erhvervsdrivendes privatforbrug. Man kunne f. eks. have gjort det ved at lade de 300 mill. kr. indgå i en statslig investeringsfond, så havde der været noget at tale om her i dag, så havde vi kunnet få en debat i gang, så havde vi kunnet diskutere det — gerne ud fra et egentlig kapitalistisk profitmotiv. Her har vi 300 mill. kr. Den profit, vi forlanger; når vi udbetaler de penge, er f. eks. menneskelige, demokratiske tilstande i de virksomheder, som får tilskuddet, det er en ophjælpning af den særlig fornuftige industri, en særlig samfundsgavnlig industri osv. osv., ad de baner, som socialistisk folkeparti så ofte har udpeget for folketinget. Nu er der blot en